Het levenswater van IJsland

Twee vrouwen gaan naar IJsland. Ze kennen elkaar niet, maar delen wel iets. Esther (38) en Sandra (36) hebben allebei borstkanker. Ze laven zich aan de warmwaterbronnen, de rivieren en de zee om zich voor te bereiden op wat komen gaat. Speciaal voor Pink Ribbon: fragmenten uit hun reisdagboek.

TEKST: ESTHER BAKKER EN SANDRA KOOLMEES FOTOGRAFIE: MAARTEN SCHETS PRODUCTIE: HELEN CONIJN
MET DANK AAN: ICELANDAIR, SUNNY CARS, REYKJAVIK EXCURSIONS, HOTEL SELFOSS, HOTEL NORDICA REYKJAVÍK, TRAVEL WITHSTYLE.

Sandra (links) en Esther

Sandra: Groen en blauw en daar dan heel erg veel van, dat is mijn eerste indruk van IJsland. Voor een Amsterdamse als ik is het een grote omschakeling. Wat is dit land verlaten, uitgestrekt en puur! Het voelt bijna als een doodzonde om in een auto aan al het moois voorbij te razen. Ik ben nu al verliefd op het landschap.
En dat terwijl ik niet zeker wist of ik wel mee moest gaan, want een week voor vertrek bleek ik opeens niet meer aan de 'criteria' van deze reis te voldoen. Dit had het verhaal moeten worden van twee genezen borstkankerpatiënten die de magie van IJsland ervaren, kracht opdoen en onbezorgd genieten van alle natuurlijke bronnen die het eiland te bieden heeft. Maar mijn borstkanker is terug, amper twee jaar nadat ik klaar was met mijn laatste behandeling. Ondanks al mijn twijfels en verwarring heb ik, een paar uur na aankomst, het gevoel dat deze reis mij erg goed gaat doen.

Sandra: "En terwijl ik de natuur om me heen bewonder, wil ik niets liever dan de natuur in mij uitroeien"

Esther: IJsland straalt opvallend veel rust en ruimte uit. Ik voel me vrij nu ik hier sta, die frisse gezonde lucht is zo heerlijk. Ik ga vanzelf dieper ademen, wat me energie en kracht geeft voor mijn volgende stap: de operatie. Vanmorgen liep ik nog met kriebels in mijn buik op Schiphol en nu sta ik hier. Wat een bofkont ben ik!
Sandra: 's Avonds, eenmaal alleen in mijn hotelkamer, overvalt me een groot gevoel van verdriet – voor het eerst sinds ik weet dat ik weer borstkanker heb. Een week lang heb ik de schone schijn opgehouden en gedaan alsof het niet om mij maar om iemand anders ging, maar nu ontstaat er een grote barst in mijn zorgvuldig opgebouwde muurtje. Nog twee weken tot de amputatie. Zowel vanbinnen als vanbuiten word ik nooit meer de oude. Hier in dit land, waar het op de langste dag van het jaar 24 uur licht is, dringt het eindelijk tot me door dat ik ziek ben. En dat na vandaag niks meer hetzelfde zal zijn. Ik vecht tegen de slaap – omdat met het verstrijken van de nacht mijn operatie een dag dichterbij komt, maar ook omdat ik stiekem wil kijken of het echt niet donker wordt.
Esther: Wanneer ik heel lang naar de geiser kijk, borrelt er een bepaald gevoel in me op. Wat is dat toch? Alles beweegt in de geiser – ook in mij, maar dan in mijn hoofd. Het is een soort diepe plas waarnaar ik kijk, een plas die continu verandert. De plas bolt op, borrelt en bolt opnieuw op. Waanzinnig om te zien hoe dat gaat. Het wachten is op de ontlading.
Sandra: En dan, alsof het uit het diepst van zijn tenen komt, haalt de geiser nog één keer adem, om het met alle kracht die hij in zich heeft uit te stoten. Eén korte seconde staan Esther en ik aan de grond genageld, dan zetten we het op een rennen. En terwijl het lauwe water als een douche over ons neerdaalt en mijn rug nat wordt, voel ik dat ik leef en écht geniet. Tijdens het watergevecht met de geiser ben ik volledig in het nu. Geen gisteren, geen morgen, alleen dit moment telt. Tranen van het lachen staan bij iedereen in de ogen. Dit gevoel wil ik vasthouden.
Esther: Het is de kracht die ik ineens herken! De kracht die ik ook voelde tijdens de chemo en tussen de operaties door. Wat gaaf om te weten dat ik dat gevoel nog steeds in me heb. Het is mij gelukt om door te gaan en telkens weer grenzen te verleggen. Mijn borstweefsel werd verwijderd en ook de chemo moest ik accepteren. Het voelt zo goed nu, ik was er op tijd bij en ben genezen. Ik heb de kracht om het volgende aan te kunnen, dat voel ik hier, nu bij deze geiser!
Sandra: Ik sta bij de Gullfosswaterval en bid stilletjes dat ik dezelfde kracht heb als het water dat hier onder en boven de grond stroomt. Dat ik, al is het maar een beetje, iets van die energie kan overnemen.
Het is raar. Aan de ene kant is dit een heel fijne, pure en energierijke plek die me een blij gevoel geeft. Aan de andere kant laat dit gebied, eigenlijk het hele land, zien dat er met de natuur niet valt te spotten. De natuur gaat haar eigen goddelijke gang, nietsontziend en niet te stoppen. En terwijl ik die natuur om me heen bewonder, wil ik niks liever dan de natuur in mij tegenwerken en uitroeien. Als het over mijzelf gaat, wil ik de natuur te slim af zijn. Juist dat voelt hier heel tegenstrijdig.
Esther: Mijn gevoel gaat soms nog alle kanten op, net als het water. Mijn lijf heeft me in de steek gelaten en ik heb een flinke deuk in mijn zelfvertrouwen opgelopen. Gelukkig overheerst het goede gevoel. Ik weet dat ik het ga redden. Ik heb mijn lieve familie, supervriendinnen, mijn man, een rots in de branding.
Mijn lichaam heeft ons ook iets prachtigs gegeven: ons kleine ventje. Wat een wonder. Het komt goed.
Sandra: Sinds vanmorgen heb ik een brandende vraag aan Esther. Maar ik stel de vraag niet, bang voor het antwoord. Ik zou haar willen vragen of ze haar nieuwe, gereconstrueerde borsten heeft geaccepteerd. Het lijkt zo'n simpele vraag, maar wat moet ik als het niet zo is? Ook het moment om ze te zien stel ik uit. Wacht ik ➔

misschien nog steeds op een wonder? Dat telefoontje: 'sorry, we hebben ons vergist, er is niks met je aan de hand.' Maar wonderen bestaan niet – of toch wel?
Nog dezelfde dag dient zich toch een wonder aan. Onderweg naar het strand komen we langs de Seljalandwaterval, waar je achterlangs kunt lopen. Hier gebeurt iets wat ik nooit zal vergeten: op het moment dat we richting de waterval lopen, is er een regenboog die langzaam op kleur komt. Hij wordt steeds groter, tot hij een volledige cirkel vormt. Mijn gevoel is bijna niet onder woorden te brengen. Terwijl ik midden in de regenboogcirkel sta – als de spreekwoordelijke pot met goud –, bedenk ik dat er voor mij misschien ook een wondertje inzit.

Esther: 'In het warme water van de Blue Lagoon laat ik Sandra mijn borsten zien. Ik ben er trots op en hoop dat het haar helpt'

Esther: Een regenboog die helemaal rond is, is er iets mooiers? Voor mij is het een teken dat ik nu leef en niet te veel moet terugkijken. Wat gebeurd is, is gebeurd. Ik ben genezen van borstkanker en zal binnenkort mijn eierstokken laten verwijderen, omdat dat het enige is dat ik kan doen om gezond te blijven. Het risico op eierstokkanker, 50 procent wanneer ik 40 ben, kan ik gewoon niet nemen. Ik wil weer verder, mijn angst kwijtraken en me weer vrij voelen. Dat vrije maakt mij zo gelukkig, en ik ben zo blij met wat wij hebben. We zijn met z'n drietjes, wonen op een heerlijke plek met al onze dierbaren om ons heen, wat wil je nog meer? De cirkel is rond! Net als die prachtige regenboog, ons moment!
Sandra: Het stormt aan de kust bij Reynir, het zuidelijkste puntje van IJsland. Het strand is bezaaid met zwarte kiezels. De zee kolkt en ik kan me amper staande houden. Zo moet het einde van de wereld eruitzien. En zo voelt het, na een dag vol hoogtepunten, ook een beetje voor mij als we terugrijden. De ontlading komt in de auto. Het onherroepelijke, het onbekende dat met het verstrijken van de dag steeds dichterbij komt, maakt me bang. Maar het voelt goed dat ik nu eindelijk de kracht heb om mijn emoties de vrije loop te laten. Kracht is mijn sterkte, maar óók mijn zwakte, daar kom ik hier wel achter. Vannacht wordt het opnieuw niet helemaal donker. Niet in IJsland en gelukkig ook niet in mij. Wat valt er te zeggen over een dag die perfect begint en al net zo eindigt?
Esther: In het zachte, warme water van IJslands bekendste bron, de Blue Lagoon, laat ik Sandra mijn borsten zien. Ik hoop dat het haar helpt; ik wil tonen dat ik er trots op ben en dat ze bij mij zijn gaan horen. Ze zijn zelfs mooier dan mijn vorige borsten.
Sandra: Ik heb de borsten van Esther gezien én gevoeld, dat was een opluchting. Ze waren mooi, ik zou er goed aan kunnen wennen. Het water van de Blue Lagoon zou een helende werking hebben op lichaam en geest. Melkgroen water, zwart basalt als omlijsting en Esther en ik als stralend middelpunt. Het water reinigt niet alleen mijn huid, beetje bij beetje zakken ook mijn onrustige gedachten weg.
Esther: Een mooi gezicht, onze schouders zo boven het water uit. Recht, slank en sterk. Zijn ze echt zo sterk en kunnen ze echt zoveel dragen? Ze hebben ook aandacht nodig, ik moet lief en goed zijn voor mezelf.
Sandra: Het genieten gaat door als we in de haven van Reykjavík in het onooglijke maar authentieke restaurantje Seagreifin zitten. Van de kreeftensoep tot jakobsschelpen, alles wordt hier in plastic bakjes geserveerd. Soms kan het leven zo zalig simpel zijn. Onze laatste avond eten we in Apótek, één van Reykjaviks vele trendy restaurants. Ik blijf het bijzonder vinden dat mensen die elkaar vooraf niet kennen, samen zulke intense dagen kunnen beleven.
Esther: De laatste dag brengen Sandra en ik slenterend door in het oude centrum van Reykjavik. Wat een sfeervolle en knusse stad, we genieten volop. Het besef groeit dat we straks dit mooie land weer gaan verlaten, maar ik neem gelukkig veel meer 'bagage' mee terug. Het waanzinnige IJsland, maar ook alle gesprekken met Sandra, wat een ervaring!
Sandra: Onzekerheid over mijn toekomst maakt dat ik alle indrukken met de kracht van een Nilfisk heb opgezogen. Maar als er één ding is dat IJsland mij heeft geleerd, is dat alleen 'vandaag' belangrijk is. Ook heeft het land me duidelijk gemaakt dat er ergens *deep down* meer kracht en energie zit dan je op het eerste gezicht denkt. Ik realiseer me dat ik niet altijd stoer en sterk hoef te zijn. Ik maak het mijzelf of anderen niet gemakkelijker als ik dat niet toegeef of onder ogen wil zien. Want zolang ik mij sterk houd, doen anderen dat ook. Terwijl ik dit schrijf, is het half twee 's nachts. De zon is bijna onder, om direct weer op te komen. Als je dat nooit hebt gezien, is het niet voor te stellen hoe bijzonder dat voelt. Restaurantjes en kroegen zitten barstensvol en het is drukker op straat dan overdag. Het wordt tijd dat New York een stapje opzij doet, Reykjavik is de enige stad die nooit slaapt. ➔

"Het water reinigt niet alleen mijn huid, beetje bij beetje zakken ook mijn onrustige gedachten weg."
(Sandra over de Blue Lagoon)

4 dagen naar Ysland?

Reisaanbieding

exclusief voor Pink Ribbon lezers

Ervaar zelf de magie van IJsland! Speciaal voor lezers van Pink Ribbon stelde Travel withStyle een afwisselend vierdaags reisarrangement samen.

Programma

Dag 1 Je vliegt van Amsterdam naar Reykjavík per lijnvlucht van Iceland Air. De huurauto staat klaar op het vliegveld. Check-in in Hotel Nordica, één van de mooiste hotels van Reykjavík. IJslands diner in restaurant Laekjarbrekka in het centrum van Reykjavík.
Dag 2 Vrije besteding in Reykjavík. Gratis entree in de Nordica Spa. In de middag rijd je naar Selfoss (ca. 60 km) waar je overnacht in Hotel Selfoss. Diner in het hotel met uitzicht over de rivier.
Dag 3 Ontdek vandaag IJslands spectaculaire natuur. Bezoek aan Geysir (geisers), 's lands mooiste waterval Gulfoss en Thingvellir waar de eerste IJslanders hun parlement oprichtten. In de loop van de dag ontvangst in de Blue Lagoon voor een ontspannen spa en massage (keuze uit een ontspannende of een silicamassage). Je ontvangt een kit met exclusieve verzorgingsproducten van de Blue Lagoon. Diner en overnachting in de Blue Lagoon.
Dag 4 Vanaf de Blue Lagoon rijd je terug naar het vliegveld (ca. 25 km) voor de terugvlucht naar Amsterdam.

Reissom

Vanaf €1.190,- per persoon op basis van een gedeelde tweepersoonskamer. De reis is zeer compleet: lijnvlucht Amsterdam-Reykjavík v.v. met Iceland Air in economy class, huurauto (Toyota Yaris of vergelijkbaar, all inclusive), overnachtingen in genoemde viersterrenhotels op basis van logies met ontbijt, genoemde diners, Blue Lagoon verzorgingskit en de keuze uit een ontspannende of een silicamassage van 30 minuten. ■

Informatie & Reserveringen

Aanbieding loopt van oktober 2007 t/m mei 2008

TravelwithStyle, ma-vr van 09.00 – 17.30 uur, tel. 0541-707471,

e-mail: info@withstyle.nl, www.withstyle.nl. De algemene

reisvoorwaarden die TravelwithStyle hanteert staan vermeld op de

website. Op verzoek sturen wij u deze toe.